

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010138
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3618010138.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému E. D., nar. XX.XX.XXXX v L. nad L., okres L. nad L., trvale bytom Y. N. XXX, okres J., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 18. marca 2019 pod sp. zn. 2T/49/2018, v Trenčíne dňa 16. júla 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 18. marca 2019 pod sp. zn. 2T/49/2018 bol obžalovaný E. D. uznaný za vinného z trestného činu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 22.10.2017 v čase okolo 18.25 h na ceste 1/64 v km 111 v extraviláne obce Chynorany v blízkosti dopravnou značkou neoznačenej autobusovej zastávky ako vodič osobného motorového vozidla zn. KIA Rio ev. č. PE-XXXBN, prechádzajúci v smere od obce Nadlice do obce Chynorany v úseku dopravnou značkou neoznačenej autobusovej zastávky pravidelnej verejnej dopravy porušil dôležitú povinnosť uloženú mu zákonom, ustanovenie § 14 ods. 2 a § 16 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a dopustil sa tak porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom konania podľa § 137 ods. 2 písm. c/ uvedeného zákona tým, že nedodrжал povinnosť pri obchádzaní stojaceho vozidla pravidelnej verejnej dopravy osôb prihliadnuť na možnosť vbehnutia osôb na vozovku a jazdu prispôbiť tak, aby neboli ohrozené; čo platí aj pre vodiča vozidla jazdiaceho v protismere a neprispôobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky (znížená adhézia vozovky vplyvom vlhkosti, tma) a iným okolnostiam, ktoré bolo možné predvídať (že spoza stojaceho autobusu na autobusovej zastávke môže do vozovky vstúpiť chodec), nakoľko nespozoroval chodkyňu, dieťa - mal. Z.F., nar. XX.XX.XXXX, prechádzajúcu cez vozovku spoza autobusu stojaceho na zastávke v smere do obce Chynorany, do ktorej vo svojom jazdnom pruhu svojim vozidlom narazil z jej pravej bočnej strany v oblasti panvy a to prednou kapotou v strede vozidla, dôsledku čoho chodkyňa narazila hlavou do čelného skla vozidla, ktoré sa úderom hlavy rozbilo a chodkyňa spadla na pravú stranu vozovky, následkom čoho utrpela zranenia a to krvácanie do mozgu, zmliaždenie pravej obličky s krvným výronom, prasklinu II. rebra vpravo, zlomenie lopatky bedrovej kosti vpravo, zlomenie horného aj dolného ramienka lonovej kosti vpravo, zmliaždenie hlavy v temeno-záhlavnej oblasti vpravo s krvným výronom, odreniny tváre vpravo, hlavy a končatín mnohopočetné, teda ťažkú ujmu na zdraví s narušením obvyklého spôsobu života v trvaní viac ako 56 dní.

Za to bol odsúdený podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), písm. l) Tr. zákona, § 38 odsek 3 a § 56 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona na peňažný trest 500 (päťsto) €. Podľa § 57 odsek 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený,

okresný súd ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok. V adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody boli poškodení: mal. B. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v M., Y. L. XXX/XX, okres J. a Union zdravotná poisťovňa, a. s. so sídlom v Bratislave, Karadžičova 10, IČO:36 284 831 s nárokmi na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Proti všetkým výrokom citovaného rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný E. D. i prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske, v neprospech obžalovaného, proti výroku o treste.

Predseda senátu odvolacieho Krajského súdu v Trenčíne uznesením zo dňa 26. júna 2019 pod č. k. 2To/69/2019-530 podľa § 312 odsek 4 Tr. poriadku vzal späťvzatie odvolania obžalovaným zo dňa 25. júna 2019 na vedomie, preto odvolací súd ďalej konal iba vo veci podaného odvolania prokurátora a v rozsahu, v akom prokurátor napadol predmetný rozsudok okresného súdu.

Prokurátor v písomnom odôvodnení svojho odvolania uviedol, že súd prvého stupňa síce na základe správne zisteného a preukázaného skutkového stavu veci správne uznal obžalovaného E. D. vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona, ale nesprávne už pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 34 Tr. zákona a nedôvodne obžalovanému tiež neuložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu a súčasne mu uložil extrémne mierny peňažný trest. K tomu uviedol, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil u obžalovaného existenciu dvoch poľahčujúcich okolností, nakoľko obžalovaný bol pred spáchaním trestného činu postihnutý za spáchanie priestupku na úseku dopravy a teda nevedol riadny život tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 36 písm. j) Tr. zákona. Pokiaľ ide o priznanie poľahčujúcej okolnosti obžalovanému uvedenej v § 36 písm. l) Tr. zákona, nemožno sa stotožniť s odôvodnením súdu o priznaní tejto poľahčujúcej okolnosti obžalovanému, pretože zákonodarca mal v prípade tejto poľahčujúcej okolnosti na mysli priznanie obžalovaného k žalovanému skutku v celom rozsahu tak, ako mu jeho spáchanie obžaloba kladie za vinu, pričom obžalovaný na začiatku hlavného pojednávania urobil vyhlásenie o svojej nevine podľa § 257 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku. Prvostupňový súd postupoval v rozpore s ustanovením § 34 odsek 1 Tr. zákona a nepostupoval v súlade s ustanovením § 61 odsek 2 Tr. zákona, keď obžalovanému v prejednávanej veci neuložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, napriek tomu, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie tohto trestu obžalovanému E. D., pretože je stíhaný za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 2 Tr. zákona, ktorého sa dopustil ako vodič motorového vozidla. Pokiaľ súd prvého stupňa neuložil obžalovanému aj tento druh trestu, ktorý je jediným a reálnym postihom vodiča za nedodržanie ustanovenia Zákona o cestnej premávke, v súvislosti s čím došlo aj k ublíženiu na zdraví iného účastníka cestnej premávky a ku škodám na majetkových právach, posunul tým nerešpektovanie dopravných predpisov na úroveň tzv. „gentlemanského“ deliktu, za ktorý v očiach verejnosti nehrozí páchatelovi žiadne reálne postihnutie a uložený trest v napadnutom rozsudku sa dostal na úroveň miernejšieho rozhodnutia v priestupkovom konaní, nakoľko páchatelom dopravných priestupkov, pri ktorých došlo k ublíženiu na zdraví alebo škode na majetku, je v správnom konaní možno uložiť sankciu zákazu činnosti až do troch rokov. Preto uložený trest v napadnutom rozsudku nemôže plniť ani svoj individuálno-preventívny a ani generálno-preventívny účinok, teda zabrániť obžalovanému páchať trestnú činnosť, viesť ho k prevýchove a pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti tak, aby ich to odradilo od páchania trestnej činnosti. Prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uložení treste obžalovanému a aby mu sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku, na podklade už konštatovaného správne zisteného skutkového a právneho stavu veci uložil podmienený trest odňatia slobody v prvej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v prvej polovici zákonného rozpätia a aby mu tiež uložil podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v prvej polovici trestnej sadzby ustanovenej zákonom.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo za splnenia všetkých procesných podmienok v neprítomnosti obžalovaného, sa prítomné procesné strany vyjadrili právom konečného návrhu nasledovne:

Prokurátorka krajskej prokuratúry poukázala na správne dôvody odvolania prokurátora okresnej prokuratúry, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnila a navrhla, aby odvolací krajský súd po zrušení výroku

o uloženom treste obžalovanému v napadnutom rozsudku uložil tresty tak, ako ich navrhol v písomných dôvodoch prokurátor okresnej prokuratúry.

Poškodený H. O. sa nevyjadril.

Obhajca obžalovaného poukázal na správny a zákonný napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo všetkých jeho výrokoch a navrhol, aby bolo odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuté.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 30.05.2019, vykonal dňa 16.07.2019 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov o vine a treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku a uvedeným postupom zistil, že hoci odvolanie prokurátora bolo podané oprávnenou osobou a včas, nie je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v takom rozsahu ako mal a mohol a vykonané dokazovanie v čase rozhodovania súdu prvého stupňa bolo aj podľa názoru odvolacieho súdu dostatočné pre rozhodnutie vo veci. Súd prvého stupňa procesne správne vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 odseku 10 a 12 Tr. poriadku, bez opomenutia všetkých platných zásad trestného konania (vrátane zásady „in dubio pro reo“, t. j. v pochybnostiach v prospech obžalovaného) a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Prvostupňový súd z takto pred ním na hlavnom pojednávaní vykonaných a vyhodnotených dôkazov, z nich najmä z výpovede obžalovaného, podporne z výpovedí svedkov H. D., A. E., A. O. D., G. D., F. L., Y. R., F. E., predovšetkým však z obsahu znaleckého posudku H. E. K., PhD., MBA z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie a traumatológie, z obsahu znaleckých posudkov znalcov A. Y. D., CSc. a A. K. O. z odboru cestnej dopravy a výpovedí týchto oboch znalcov, ako aj relevantných listinných dôkazov mal dostatočne preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že z jeho spáchania je usvedčený obžalovaný E. D., ktorý nesie v prevažnej a rozhodujúcej miere zavinenie ako vodič osobného motorového vozidla na predmetnej dopravnej nehode tak, ako podrobne a logicky správne dospel súd prvého stupňa k takémuto záveru, s čím sa i odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach odkazuje na dôvody, ktoré viedli prvostupňový súd k týmto záverom. Dôkazy, ktoré sú vo vzájomnej subsidiarite a tvoria ucelenú reťaz, bez akýchkoľvek rozumových pochybností usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku. Odvolací súd nemá žiadne výhrady ani k hodnoteniu svedeckej výpovede poškodenej mal. B. O. prvostupňovým súdom, ktoré závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd sa stotožňuje v celom rozsahu aj so záverom prvostupňového súdu o výraznom spoluzavinení poškodenej maloletej, čo súd prvého stupňa náležite a presvedčivo odôvodnil. Správnymi sú i právne závery prvostupňového súdu pokiaľ išlo o porušenia konkrétnych ustanovení platného Zákona o cestnej premávke (§§ 14 odsek 2, 16 odsek 1 Zákona č. 8/2009 Z. z.) obžalovaným v inkriminovanom čase a správne sú i jeho závery o naplnení žalovanej kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný ako osoba plne trestne zodpovedná (§§ 19, 22 Tr. zákona) svojim vedome nedbanlivostným konaním podľa § 16 písm. a) Tr. zákona naplnil nielen objekt, ktorý chráni táto skutková podstata trestného činu, ale i jeho objektívnu stránku, spolu s naplnením materiálneho korektívu (§10 odsek 2 Tr. zákona).

Prvostupňový súd nepochybil, pokiaľ vzhľadom na skutkové zistenia a všetky ostatné zákonné kritériá, so zreteľom na očakávaný účel trestu v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona, obžalovanému uložil iba peňažný trest v sume 500 Eur spolu s obligatórne ustanoveným eventuálnym (náhradným) trestom odňatia slobody na 1 (jeden) rok a to aj bez uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. Odvolací súd uvádza, že v zásade, výlučne však iba vo všeobecnej rovine, sa

je možné stotožniť s odvolacími argumentami prokurátora, pokiaľ ide o ukladanie takejto trestnoprávnej sankcie ako v posudzovanom prípade (dopravná nehoda v súvislosti s vedením motorového vozidla). Na druhej strane však nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné prijať takéto argumenty paušálne, pretože každý prípad (aj pokiaľ ide o ukladanie trestnoprávných sankcií) v trestnoprávnom konaní sa musí posudzovať výlučne individuálne a podľa všetkých platných zákonných kritérií. Je nesporné, aj vzhľadom na zistený skutkový stav veci, že i na strane samotnej poškodenej maloletej (ako i s poukazom na miesto, kde došlo k predmetnej dopravnej nehode), existujú také okolnosti, ktoré participujú na skutkových okolnostiach, t. j. na tom, že došlo k tejto dopravnej nehode a napokon i k jej konštatovaným následkom v skutkovej časti, na ktoré prvostupňový súd správne poukázal v dôvodoch napadnutého rozsudku a ktoré ale nemožno pričítať iba k zavineniu samotného obžalovaného a tieto potom správne viedli súd prvého stupňa k tomu, že v posudzovanom prípade výnimočne neuložil obžalovanému i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona. V prípade obžalovaného aj napriek tomu, že v minulosti bol postihovaný za priestupok na úseku dopravy ako vodič motorového vozidla, nemožno hovoriť ako o nedisciplinovanom vodičovi a už vôbec nie je možné u neho konštatovať, že nevedol riadny život tak, ako nesprávne poukazoval prokurátor v dôvodoch odvolania a preto súd prvého stupňa správne obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona. Správne a akceptovateľné sú i dôvody, na ktoré poukázal súd prvého stupňa a ktoré ho viedli k priznaniu aj poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. Trest uložený obžalovanému prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku, zohľadňujúc výraznú spoluvinu maloletej poškodenej ako i ostatné faktory (nezávislé od osoby obžalovaného), ktoré mali podiel na nehodovom deji, konštatované v dôvodoch napadnutého rozsudku, dostatočne odôvodňujú uloženie peňažného trestu obžalovanému, bez nevyhnutnej potreby na neho v posudzovanom prípade pôsobiť prísnejším trestom, či už trestom odňatia slobody v kombinácii i s trestom zákazu činnosti tak, ako sa domáhal ich uloženia prokurátor podaným odvolaním. Uložený trest v napadnutom rozsudku prvostupňového súdu je konformným s očakávaným účelom trestu podľa § 34 Tr. zákona, ktorý aj podľa odvolacieho súdu naplní individuálno-preventívny a s ním spojený generálno-preventívny účinok a vyjadruje aj dostatočnú mieru morálneho odsúdenia.

Odvolací súd preto podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.